

שירים וכסס מתורגמים ע"י רפאל הרים
כל הזכויות שמורות, 1984

(גבעה קרוב לקמלוט ; כל אנשי החצר נמצאים על הבמה).

תמונה א"ב:

אלהים אדירים - המרכבה עצרה ו

דינרון:

אתה בטוח שהמרכבה היא שלה?

אשה א:

בטח - כולה לבנה, עם סוסים לבנים; ברור שהיא מרכבה של כלה (קנן

דינרון:

מורליון, יש אסון - המרכבה של גוונניביר עצרה למטה, בגיא ו

אשה ב:

כן, זה נשמע נכון. זכרתי שכן היא תעשה.

מורליון:

אבל זאת מסורת עתיקה שמקבלים פניהן של מלכות פלות בראש הגבע
מה נעשה?

דינרון:

אידיוט ו תקעו בשופר - ותפגשו אותה למטה בגיא ו

מורליון:

אבל יש מסורת ו

דינרון:

הנה: "הנני מכריז שמהיום ועד עולם, מקבלים פניהן של כל המלכו

מורליון:

החדשות למטה, בגיא". עכשיו, זה בסדר?

תשמעו כולט - הכה נקבל את פניה של הגברת גוונניביר למטה בגיא

דינרון:

באופן מסורתי. (כולט יוצאים, חוז ממורליון).

מורליון (מדבר אל העץ): ארטור, תרד מהעץ... הוד מלכותך, אני יודע שאתה שם

מורליון (מדבר אל העץ):

תרד מיד (ארטור יורד).

מורליון, למה לא לימדת אותי על אהבה ונישואין ?

ארטור:

אל תבלבל אותם ככה - הם שני דברים שונים ו אגב, כדאי לה ללמו

מורליון:

ממני מה שתוכל, כי לא אשאר כאן עוד הרבה זמן.

למה לא?

ארטור:

אמרתי לה אלף פעמים; תבוא שן ששמה נימיו, והיא תקסם אותי

מורליון:

ותנעל אותי בתוך מערה לכמה מאות שנה. (צ'רשור צוחק)

זה לא בלוי - זה יקרה!

מורליון:

אז כשחיא תתקרב, תתפוף את עצמך לצפורו מורליון, תתפוף אותי ל

ארטור:

ברגע זה, כמו שתמיד עשית כשהייתי תלמיד שלה.

מה - שתוכל לעוף אל פלחה להסתפל אליה דרך החלון? - לא ו

מורליון:

מורליון - אתה שוכח שאני המלך ו

ארטור:

זה אתה ששוכח - תחשוב על כל השמחה שהבאת לממלוט:

מורליון:

נסיכה צעירה מגיעה להתחתן איתה! כתוצאת ברית שלום בין עמים

שכנים... ואיפה המלך? מטפס בעצימו תודה לאל שההיסטוריה אף

פעם לא מדעה-תודה לאל שעמך אינו יודע! (יוצא)

עמי באמת! אתה חושב שעמי באמת משתדל לחשוב איה מרגיש המלך בי

ארטור:

לפני החתונה שלו? (מודה לעצמו) להגיד את האמת, זה בדיוק מה עו

גורניביר:

או, בחירה ! (והוא שר "קמלוס").

דינדון:

הניה ! מצאתי אותה:

גורניביר:

וורט, שמור עלי ! (פולח נכנסים).

דינדון:

תסלח לי, הוד מלכותך, לא ראיתי אותך (ופורע ברה; כל החצר פורעים ברה ויוצאים).

ארטור:

כשהייתי בן שמונה עשרה, המלך מת ולא השאיר יורש עזר, רק חרב בתוך סדן שהיה מונח על אבן גדולה. וכתובות על האבן היו המילים, "מי שמוציא את חרב זה מסדן ואכניס אלה, הוא המלך של כל אנגליה". הרבה אנשים השתדלו להוציא את החרב, אך לא הצליחו. לבסוף הכריזו תחרות גדולה להחליט מי יהיה המלך.

אני הלכתי בנושא פלים לבן דוד שלי, סיר קיי, באותו בוקר של התחרות, הוא גילה ששכח את חרבו, וביקש ממני להביא אותו אליו. בדרכי הפיתה, עברתי על יד חצר, ושם ראיתי חרב עומד בסדן שהיה מונח על אבן - חשבתי שזה היה מצבת זכרון. ככל זאת, חשבתי שפמקום ללכת כל הדרך, שאקח את החרב הזה. השתדלתי להוציא אותו, ונכשלתי. עוד פעם - ונכשלתי שוב. משכתי פעם שלישית... ולאט לאט זה יצא. פתאום שמעתי רעש גדול ועם רב צועקים: "יחי המלך, יחי המלך ו" וככה נעשיתי למלך. ועד שנפלתי מהעז וראיתי אותה, לא רציתי להיות מלך. אך מאז הרגע ההוא, רציתי להיות המלך הטוב ביותר בכל ההיסטוריה... אם תבואי איתי, אסדר לך נסיעה הפיתה לאביר. (מתחיל לצאת, וגורניביר שרה כמה שורות מ"קמלוס" חס יוצאים יד ביד).

ג'ני: אני חושבת שכן. וכמה מרגש זה לראות את האביר שלך יוצא לקרב עם שריונו וחרבו, ובמיוחד כשידוע שיבוא הפיתה בשלום לארוחת ערב!

ארטור: זהו - השריון! רק לאבירים יש מספיק כסף לקנות לעצמם שריון. הצעה: נכון או לא, יש להם הכח, אז נכון או לא, הם תמיד צודקים; וזה לא צודק נכון?

ג'ני: מאה אחוז. (מתבדל בלתי)

ארטור: ג'ני, הבה נתחיל חברה חדשה של אבירים, הם יילחמו למען הצדק. זהו, לא, "הכח עולה על הצדק" אלא "הכח למען הצדק".

ג'ני: ארטור, זה רעיון נפלא - ויש לנו שולחן עגול גדול שעל ידו כל האבירים יכולים לשבת; וזה עגול שלא יריבו האבירים על הכבוד לשבת בראש השולחן. (שרים דיפריז של "קמלוט")

ארטור:

(מחוץ לקמלוט, בראשון למאי; לנסלוט נכנס ושר "סה מאוי")

תמונה ד':

(דאף, נושא כליו, נכנס מושך אביר חוסר תודעה).

דאף: הוא עוד לא מרגיש שום דבר, לנסלוט; ממש נחת לו מפה ניצחת!

לנסלוט: או, המלך ארטור - איזה מין אדם אתה שהמצאת את השולחן העגול;

אני מקדיש את עצמי היום אל הרעיון הנפלא שלך.

אויבים של ארטור - הזהרו!

ארטור: איזו מפה מצויינת! נפלא - ממש נפלא!

לנסלוט: עכשיו שאתה ער, אדוני אביר, אומר לך שלום. ובפעם הבאה שתיפנס

לדו-קרב איתי, תזכור שאתה נלחם עם היד-ימין של המלך ארטור!

(מתחיל לצאת).

(הנשים והאבירים נכנסים; גוונביר והם שרים "זה מאי"; בסוף השיר פלינור, מלך זקן, נכנס).	תמונה ה':
תסלחלי אם אני מפריע לכם, אבל האם מישהו כאן ראה מכשפה עם ראש של נחש, גוף של דוב, זנב של אריה, ונשמעת כמו ארבעים כלבים? מה? מה?	פלינור: אשה:
כרע ברך, אביר; אתה בפני הוד מלכותה, גוונביר, מלכת אנגליה שלום עליכם. תסלחו לי אם לא אכרע - איני יכול - ישנתי בחוץ שמונה עשרה שנה ושריוני חלוד.	פלינור:
מי אתה, אדוני?	גוונביר:
שמי? המלך פלינור, מה? אגב, איפה אני?	פלינור:
אתה לא יודע? אתה בקמלוט.	גוונביר:
הייתי בקמלוט פעם; ביליתי לילה אחד נעים עם בחור שנקרא וורט את מכירה אותו במקרה?	פלינור:
אני מכירה אותו טוב מאוד. הוא בעלי, ארטור, המלך של כל אנגל מה - המלך? יישר כח, באמת יישר כח! (מתחיל לצאת) תמסרי לו ד"ש ממני... המלך של כל אנגליה...	פלינור:
אדוני, אני בסוחה שהמלך ירצה לראות אותך, אתה רוצה ללון כאן הלילה?	גוונביר:
מה - בתוך בית?	פלינור:
כן, עם מיטה.	ג'ני:
מיטה?	פלינור:
גם עם כריות?	ג'ני:
כן, זה יהיה נהדר.	פלינור:
קלריוס, בבקשה ללוות את האורח שלנו אל הארמון.	ג'ני:

- תמונה ו' : (ארטור נמצא בחדר, ג'ני נכנסת)
- ארטור: מה זה, ג'ני?
- ג'ני: מכתב של תודה מליונל, הוא נושא את המספחת שלי בתחרות מחר.
- ארטור: ג'ני, אז הייתי מודה לך אם תרשי ללנסלוט לשאת את המספחת שלך נגד סגרמור.
- ג'ני: אבל כבר הכסחתי אותה לסגרמור.
- ארטור: אז נגד דינדרון?
- ג'ני: הוא ביקש כל פה יפה, לא יכולתי לסרב.
- ארטור: ג'ני, זה נורא! אז אני מבקש שלא תרשי לאף אחד מהם לשאת את המספחת שלך.
- ג'ני: רק אעשה זאת אם תצווה אותי - כמלה.
- ארטור: ואם אצווה, תסלחי לי?
- ג'ני: לעולם לא.
- ארטור: ואם אבקש, פבעלה, התעשי לי טובה?
- ג'ני: לא, אה, אם מלה יצווה, אקיים את פקודותיו. (יוצאת)
- ארטור: או, לעזאזל!!! מרדליון, כל זה רק אשמתה!!! (ושר "מה לעשות עם אשה")
- תמונה ו' : (התחרות) (פל אנשי החצר מסתכלים על שדה הקרב)
- איש א': דינדרון נראה טוב; הוא יהיה חראשון.
- אשה א': בהצלחה, דינדרון!
- אשה ב': הנה - תסתכלי איזה פשרון שיש לדינדרון.
- כולם: אהההה!!!
- אשה ב': זה רק היה מזל - לא יותר ממקרה.
- איש ב': עכשיו התור של סגרמור - אין לצרפתי סיכוי נגדו.
- אשה א': שם! שם! מתחילים -

ארטור:

הצעה:

לו הייתי יכול לבחור, מכל הנשים בעולם, הפנים שהייתי אוהב ביותר, החיונה, הקול, הלב, הצחוק - כולם הם של ג'ני...

הצעה:

לו הייתי יכול לבחור מכל האנשים בעולם, אם שיהיה אחי, שיהיה בני ושיהיה חברי - זה וודאי היה לאנס. כן, אני אוהב אותם. אני אוהב אותם והם מחזירים לי כאב וסבל. בין זה חטא או עוד לא חטא, הם בוגדים לי בליבם.

וזה חטא מידוי. אני דורש נקמה של גבר!...

הצעה:

אני לא סתם גבר - אני מלה, מלה מתורבת. האם אפשר למלה מתורבת להרוס את אשר הוא אוהב? גם להם יש כאב, גם להם יש סבל. האם הם בקשו את המצב הזה? ... אני נשבע, אקסליבר, להיות מלה: זהו הזמן של המלה ארטור, ומשחדלים להשיג את הבילתי אפשרי! זהו הזמן של המלה ארטור ואלימות אינה כח, ורחמנות אינה חולשה! מוחלט: נעבוד את כל זה ביחד, אקסליבר - הם, אתה, ואני, וירחם האל על כולנו!

ה פ ס ק ה

ארסור: כן, מורדרד, ככה הספור. בסדר, אתה בקמלוט - מה אתה מתכוון

לעשות?

מורדרד: זה תלוי בך, הוד מלכותה.

ארסור: אז אני אגיד לך מה רצוני - שתתאמן להיות אפיר של שולחן העגול.

יש לה הזכות: אם תתאמץ ואם תחיה לפי עשרת הדברות, אני בסוף שתצליח. נתראה מחר (יוצא).

מורדרד: עשרת הדברות, הוד מלכותה? איזו פדייתה!

(וְשָׁר "עֲשֶׂת הַדְּבָרוֹת")

תמונה י"ג: (חדר האפירים)

מורדרד: כמה זמן תסבלו את כל הרעיונות הסובים של ארסור?

אביר: נכון!

סגרמור: מורדרד צודק!

ליוגל: אנחנו אפירים לא עורכי דין!

דינדון: נמאס לי לשמוע את המילה "סוב"! לעזאזל עם סוב!

(וכל האפירים שרים "לעזאזל עם סוב").

תמונה י"ד: (חדר של ארסור)

פלימור (נכנס): פתייה, ארסור - אתה צריך לעשות משהו: התולעת הזאת שמאתה קורא

בן - הוא הורס את כל המלכות שלה. והוא משתדל לשכנע את האפירים שהשולחן העגול רק צחוק.

ארסור: אני יודע את כל זה, פלי, אבל יש חוק ומשפט עכשיו, ואנחנו לא

יכולים לעשות שום דבר עד שהוא עובר את החוק... אבל אגיד לך,

פלי - בוא נצא שנינו מחר, ונצטרף בחדר ביצור - סוב?

לנסלוט: אם אפריה, אבוא להציל אותה, אם אהרג, תשלחי לג'ויזס גארד ומישהו יבוא. (והוא מתקיף: תמונה, ואז חושף; המקלה שרה "גורג'ביר").

תמונה י"ד: (לפני המלחמה בג'ויזס גארד, ארמון של לנסלוט; ארטור נמצא לבד בשדה הקרב).

לנסלוט (נכנס): ג'ני, הוא פאן. ארטור, אנחנו רוצים לחזור איתך לאנגליה. תן לנו לעשות תשובה. המלחמה הזאת תגרום הרבה נזק לשולחן העגול.

ארטור: יותר מדי מאוחר, לאנס. השולחן אינו עוד מתקיים. הרבה אפירים נהרגו כשהצלת את ג'ני. מורדרד לקח פמה לארגו צבא נגדי, אני מניח, והשאר מתכנים באוהליהם, מצפים לשחרר ושמחים להלחם שוב. אין דרך אחורנית. אתם צריכים לחזור לג'ויזס גארד.

לנסלוט: ג'ני לא נמצאת בג'ויזס גארד. היא נמצאת אצל קרובי משפחה. אין שום דבר לעשות?

ארטור: אין - אלא לשחק את המשחק ולהשאיר את ההחלטות לאלוקים. עכשיו -

לה (לוחצים ידיים, ואז לאנס יוצא). ג'ני, את צריכה ללכת גם כן. כן, ארטור, אני יודעת. פעמים רבות לשעבר, הייתי מסתכלת בעינייה.

ושם הייתי מוצאת סליחה. אולי פעם בעתיד מבט של מחילה שוב יהיה בפנייה - אה לא אהיה עמה; לא אדע את זה... (הם מתחבקים).

ארטור: שלום אהובתי (היא יוצאת). אהובתי היקרה (עומד שם בשקט ואז

נשמע משהו). מי שם? מי שם? בא הנה, אני מצוהו

סום: (נכנס) סליחה, הוד מלכותה, לא התכוונתי להפריע לך.

כָּרַע בְּרָךְ, טוֹם. עַם חֶרֶב זֶה, אֶקְסְקָא לִי כּוֹר, הַנְּבִי מִמְּנָה אוֹתָהּ לְאִפִּיר
סִיר טוֹם מוֹרִיק. וְאֲנִי מְצוּנָה שְׁתַּחֲזוֹר הַבֵּיתָה לְקִיּוֹם אֶת פְּקוּדוֹתַי.
כֵּן אֲרוֹנִי.

ארטור:

טום:

מָה אַתָּה עוֹשֶׂה, אַרְטוֹר - יֵשׁ לָךְ מְלַחְמָה לְהִלָּחֵם!

פלינור:

מְלַחְמָה? כִּבְר גְּמַרְתִּי אֶת מְלַחְמָתִי, פְּלִי, וְהִנֵּה הַנְּצַחוֹן שְׁלִי - מָה
שֶׁעָשִׂינוּ כֵּן יִזְכְּרוּ תְּרָאָה, פְּלִי. עַכְשֵׁיו, רוֹץ, סִיר טוֹם (הַנְּעוֹר
יּוֹצֵא, וְאַרְטוֹר צוֹעֵק) מֵאַחֲרֵי שָׁנָה הַקָּרֵב!

ארטור:

מִי זֶה הֵיךְ, אַרְטוֹר?

פלינור:

אַחַד שְׂדוּמָה לְכּוֹלְנוּ, פְּלִי: פַּחוֹת מְטִיפָה פְּתוּעָה הַאִין-סוֹפִית שֶׁל
הַיָּם הַפְּחוּל. אֲבָל נִרְאָה שֶׁפֶמָה מְהִסִּיפּוֹת בְּכָל זֹאת מְנַצְנָצוֹת, פְּלִי -
כִּמָּה מָה בְּאֵמֶת מְנַצְנָצוֹת!

ארטור:

רוֹץ נִעְרוּ רוֹץ נִעְרוּ אוֹ, רוֹץ, נִעְרִי!

(הַמְקַהֵלָה שָׂרָה "קַמְלוֹס").

1. תהיתי מה עושה המלך היום?

מחשבות נתיבני יודע אני
פאשר הט הפיתה חוזרים
פל אחר בפיר חיה לבבי
פאשר בארמון מסתפלים
פשאלי הרות נושכה
פל לשמוע את השאלה:

ומח פל הרעש הפא חיש
נשמע כמו נפח עם הפסיל
ואלה רק שתי ברפיר הרועדות -
מאוד!

תהיתי מה עושה המלך היום?
הזמן איה מבלה המלך היום?
רוף הוא תענהג? שוגה הוא בטלום?
תוהה אני מה שלום המלך היום!

תהיתי מה פיגש המלך היום?
רק שלא יתבייש, המלך היום!
מה עסוק פשלפלה מחכה -
רק מחפש מקום טוב להתחבא!

מתקרבת השעה פשיקיימו החופה
ואיה מרגיש ברבע זה מאוד פבר?
פבר אומר לבס מה שלום המלך היום -
פחדו פחדו

וכל הצפיות,
לבו הולם בדפיקות
ואיה זרגיש הוא על החתונה לבוא?
פבר אומר לבס
מח שלום המלך היום -
המנו! פחדו! זרא! רועדו
זה מה שעושה המלך - היום!

דהיינה שמלה מה פיקח
רב עם דרקון וגם ניצח
אל החופה הולה כמו מסבן? - כן!

גבור מלחמה בקרב רגע
מן האויב הוא לא יגע
מפל גברת נט בחיפזו? - נכון!

אמת, אמת, מהמלכות גזרה,
שהאקלים נעים כל השנה

פסקה משפט לפני שנים רבות פאן
שדק ירד הגשם בלילות
ולפמות של שלג יש גבולות פאן
בקמלוט

החורף לא יבוא שוב עד דצמבר
מהירות מוגבלת יש פאן לרוחות
הקניץ מאריך פה עד דצמבר
בקמלוט

קמלוט! קמלוט,

זה כוונתי נשמע מהור
אה בקמלוט, קמלוט,
פה המצב נגור

הענפל בפוקר געלט פה
אור הלבנה מופיע בלילות
ובקיצור אינו, מקום בעולם פולו
שחיים יותר באושר
מאשר בקמלוט!

גוויניביר (מדברת): ואני מניחה
שכל עלי הסתיו גופלים באופן אוטו
לתוך ערמות מסודרות?
המלך: או - לא גכירתי...

הריח מושיקה אותם עד מעבר לגבול.
בלילות, בטרם
גוויניביר: בטרם!

(הוא שר): קמלוט! קמלוט!
לא סתם שפאן מאוד נעים
פי בקמלוט! קמלוט!
הם אלה החוקים

הסמפרטורה פה נוחה בקניץ
לא תעלה מעל עשרים מעלות
ובקיצור אינו
מקום בעולם פולו
שחיים יותר באושר
מאשר בקמלוט!

קְמֵלוֹס! קְמֵלוֹס!
שָׁמַעְתִּי בְּצִרְפַּת קוֹלָהּ
קְמֵלוֹסוֹ קְמֵלוֹסוֹ
וְהִנְנִי פֶּאֶן לְעוֹזֶרָה
אֲנִי בְּנִפְשֵׁי יוֹדֵעַ הַמְצוּיָה
וְכָל מְשֻׁאלָה אֲמַלֵּא!

אֲפִיר שֶׁל שׁוֹלְחַן עֲגוּל הוּא בְּלִתי מְנוֹצַח
מְצֵלִיחַ הוּא כְּאֲשֶׁר הִדְרִיֹּס נִכְשֵׁל
יִסְפֵּס עַל חוֹמָה גְבוּהָה
שֶׁבִפְנֵי אַחֲרִים סְגוּרָה
וְדִרְקוֹן יִהְרֹג בְּלִי שׁוֹם בְּעֵינָה בְּכִלְלוֹ
לְמֵרוֹת כָּל פֶּאֶב יִסְבּוּל וְאִף פֶּעַם לֹא יִצְרַח
לְעֵשׂוֹת אֶת הָאִי-אֲפֶשֶׁר זֹאת שְׁגִרְתוֹ
אִיפֹה בְּעוֹלָם, יִשְׁנֹו בְּעוֹלָם
אִדָּם שְׁפֹנָה כּוֹחוֹ?

סָה מְאֹרִי, סָה מְאֹרִי, צִיִּיתָ לְהוֹדוֹת
אֲנִי וְאִין זוֹלַתִּי
הִבּוּ אִדָּם אֲדִיר מְכּוּלָם
סָה מְאֹרִי, סָה מְאֹרִי - אֲנִי!

בְּשֵׁרוֹת הַקָּרֵב לֹא הִפְסַדְתִּי
כִּי טוֹב אֲנִי עַד מְאוֹד
זֶה כֵּךְ לְשׂוֹא לְהֶאֱבֵק כִּי
מִכְּהוּ וְלִהְתְּרֹאוֹתוֹ
סָה מְאֹרִי, סָה מְאֹרִי,
מֵלֵא כּוֹחוֹת
הַמְנַצַּח בְּכֹל
וְהִנְנִי גְבוּר מְלַחֵמָה
בְּיַד חוֹקָה הַבְּזוּרֵעַ גְּטוּיָה
לְשִׁבְתָּ כְּשׁוֹלְחַן עֲגוּל

לְבוֹ שֶׁל אֲפִיר צִרְיָה לְהִיוֹח
כִּבְר מְפִלִיא
הַנִּפְשׁ כְּטַל הַבּוֹקֵר סְהוּרָה
עִם הַמוֹת שְׁלוֹ מְכָרִיק
וְהַפּוֹנָה שֶׁל צְדִיק
בְּקִלּוֹת יַעֲשֶׂה נְסִים - וְכִתְבוּנָה!
עֲבוּר הַאֲפִיר תְּאוּנָה מִיִּתְרַת הִיא
אִינוּ בְּנָשִׁים מְרָאָה הַתְּעַנִּינִינִת
אִיפֹה בְּעוֹלָם, יִשְׁנֹו בְּעוֹלָם
אִדָּם כֹּה מֵלֵא צְנִי עוֹתָ?
(מְדַבֵּר) - סָה מְאֹרִי!

סָה מְאֹרִי, סָה מְאֹרִי - אִינִי מְתַגְּאֵל
אֶה אֲגִלֶּה אֶת סוּדִי
הִבּוּ אִדָּם חֲסִיד מְכּוּלָם
סָה מְאֹרִי, סָה מְאֹרִי - אֲנִי

עוֹד לֹא זִנְחַתִּי אֶמְרָנוֹתִי
רְצוֹן בְּרָזָל יֵשׁ לִי
לִי עִם חֲנָה הִיִּיתִי כּוֹן-זוּג
לֹא אֲבִלְתִּי אֶת הַפְּרִי!
סָה מְאֹרִי, סָה מְאֹרִי
הַכֵּל זְכוּל
נָקִי לֵלֵא רַבֵּב
וְהִנְנִי סְהוּר כְּמוֹ תְּפִילָה
כְּמוֹ כְּלִי חֹדֶשׁ נִטְבֵּל בְּמִקְוֶה
בְּעֵסְקֵי הַשֵּׁם מְעוֹרֵר
סָה מְאֹרִי!

ג'ני:	יש בשורה לי חשובה	סיר ליונל?	היא:
	בקשר למקום הישיבה	כן, הוד מלכותה?	הוא:
	אשר במסיבה של החצר		
	בה פחדתי מכולם	אתה זוכר לפני שלשום	ג'ני:
	איתי לשבת פאולס	כשאמרתי לה פתאום	
	אה הפבוד ינתן לאחר	שתלונו אותי אל היריד	
	מעדיפה אני לשבת	אה - אני חוזרת בי - טליחה,	
	על יד אפיר גבור נורא	אבל הזמנתי במקומה	
	הצרפתי אני חושבת	גבר יותר חזק - כוחו נעיד	
	<u>שישב</u> איתי במסיבה	הצרפתי כל פה חזק הוא	
		אוייב שמאינם ישמיד	
		אני בוטחת בו ורק הוא	
		<u>ילבנה</u> אותי אל היריד	
סגרמור:	אל לה לחשוב שאין אני גבו	אנא הוד מלכותה אלי הקשיבי	ליונל:
	אתיצב בפני אתגר זה, בלי	אל תסרבי בקשתי ובמחילה	
	וכשאת המכצע אני אגמור	אותי הוד מלכותה אל תעליבי	
	הצרפתי אגיש לה על מנש!	<u>רתני</u> לי לצאת נגדו במלחמה	
היא:	התשחטהו?	התנחקהו?	היא:
הוא:	כן, אגלחהו!	כן אפרקהו!	הוא:
היא:	חתמלקנו?	אותו תפתח?	היא:
הוא:	אפצפצנו!	אותו אקנח!	הוא:
היא:	בחור מעיו?	זרגי ש לאב?	היא:
הוא:	אוציא קרבירו!	אחתור הלב!	הוא:
היא:	איתי תשב במסיבה	לכו לונני ליריד	היא:
	אם תקיימם הבטחתה!	אם תבצע חוכניתה	
	אז אתאכזב אני	אז ישבר לבי	
	אם לא תשב עמי	אם לא תקח אותי אל היריד	
	במסיבה		
היא:	סיר דינדון?	סיר סגרמור?	היא:
הוא:	כן, הוד מלכותה?	כן, הוד מלכותה?	הוא:

הַדְּבָרוֹת עֲשֵׂת
 הֵן מִלְכּוּדוֹת כּוֹלֵם
 הֵן בְּשִׁילִי, הוֹד מִלְכוּתְךָ, אֲטוֹן!
 הַדְּבָרוֹת עֲשֵׂת
 הֵן רַק לְבָנֵי אֲדָם
 שְׂאוּהֵמָּה חַיִּים שֶׁל פְּשֻׁלִין

שָׁבְתוּ הוּי אֵיזָה צְחוּק
 הֵן רַק לְבִטְלָנִים פִּסְקוּ אֵת זֶה הַחוּק!
 וְהַמְצוּוֹה שְׁלֵא לְנֹאֹף -
 הִיא בְּעֵינֵי רַק לַעֲבֹד וּבִלּוֹף
 "בְּבֹד אֲבִירָה" - מִמֶּשׁ טַעֲמָתוֹ
 זֶה לֹא קִיּוֹם וְצוֹן הָאֱלֹקִים - זֶה שְׁטָרְתוֹ!
 "לֹא תִשָּׂא" זֶה הַבֵּל - הִיא מְצוּוֹה לְשׂוּרָא
 "לֹא תִרְצַח" - מִמֶּשׁ בְּדִיחָה
 "לֹא תַעֲנֶה בְּרַעַף" - זֶה שֶׁקֶר וְכֹזֵב
 וְ"לֹא תִגְנוֹב" - אֲגָנוֹב מִן הַחֹרֶהוּ הַהוּ!

מִהַדְּבָרוֹת עֲשֵׂת, בִּי לֹא תִמְצָא אֶת
 לְחִלּוּלֵי הַשֵּׁם חַיִּי אֲקוּיִשׁ
 שִׁישְׁמְרוּ פִּשְׁרֹת - וְסִרְף אֲנִי אוֹכֵל
 יִלְכּוּ הֵם לְגוֹ עֲרוֹ - אֲנִי לַעֲזָאוֹל
 הַכַּעֲיוֹן שֶׁל עֲשֵׂת דְּבָרוֹת
 בְּעֵינֵי הַכֵּל נִחְשָׁב כְּעֶסֶק בִּישׁוּ

אם אי פעם אעזבה
לא יהיה זה בקיץ
אם אראך בקיץ
אף פעם לא אלה!
האור על פניה -
חיוך מאוהב -
נצנוץ בעיניה
מביטש זהב

ואם אי פעם אעזבה
לא יהיה זה בסתיו
אם אראך בסתיו אי אפשר שאלה!
פניה באיתי
בערב סתו רך
כשסתיו פה יגיע
אהיה עמה

ואיך אוכל לעזוב אותך ביום חרפי -
או באור המדורה בלילה כה מקפיא!

אם אי פעם אעזבה
לא יהיה זה באביב
אי אפשר במטה אביב שאלה!
בסתיו, חורף, אביב
באביב - לא אוכל
לעולם לא אעזבה בכלל

אהבתיך פעם בסתר
 ולי זה עלה בדמ
 מנסה למנוע אהבתי
 ועוד לא ידעתי -
 אהבת גמ!

אהבת אמנם בסתר
 ויאוש מילא לכה
 אהבה תבער לעד חשבת
 וזה שאהבת
 אף פעם לא אדע

אז פתאום הגיע יום בו התוודענו
 אהבתינו מלבינו התפרצה

לבסוף הופר השקט
 הדלת עוד לא סגורה
 מנפשי האהבה פורצת -
 עכשיו פי שנים כאב
 סבל רב לנו
 כפל יאוש, מתח שוא לנו
 ממה שזה הנה

היא: מה עוד זה שעמך עושה
 לשכוח כשהוא מדופא?
 טובים הם מאתנו
 להפוך צרה לרון
 הם משמחים ואנו -
 רק בנו - יגוון!
 מה הם, מהייתי, עושים
 לסלק את כל השדים?
 להם ונדאי יש קסם
 עוד לא הזכרת, אה -
 מה זה שעמך עושה
 לשכוח?

היא: לפעמים נשמע
 שאוהבים מחול
 ומשתגעים כולם פריקוודים
 אחרי דקה
 בראש נמחק הכל
 ואז הדפאון אינם זוכרים
 זה מה שעמך עושה -
 כה אומרים.
 (הם רוקדים).

היא: מה עוד זה שעמך עושה
 להתרפא כשהוא חולה?

הוא: יושבים וסתם תוהים מה
 עושים אנשי מלכות
 זה מה שעמך עושה

היא: באמת?

הוא: שמעתי זאת, מפי מקורות מוסמכים!

כיחד: זה מה שעמך עושה!

הם מצאו את גוֹוֹנִיבִיר, עם לנסלוט האביר
את החרב לאנס לקח, רב איתם ואז ברח
אז בפור לא פהיר, באה למשפט גוֹוֹנִיבִיר
התבישה מגזר דינה, נידונה היא לשרפה
איזה בעיה, ארטור! איזה צחוק!
התהרוג את המלכה, או את החוק?
הם קבעו את עונשה עם הנז החמה
אולי לאנס יחקיף העיר ויציל את גוֹוֹנִיבִיר?

מקהלה
מקהלה
מקהלה

שלאנס יציל אותה המלך ונדאי רוצה
אחרת לא היה בוחר ברוקא הזמן הזה
כשהכל חשור מאד אין שעה יותר טובה
לקחת את המלכה גוֹוֹנִיבִיר
תיגמר הרעות בו ביום שתמות
כל העם דאג בעיר: ישרפו את גוֹוֹנִיבִיר?
אז אתה אנושי בכל זאת, ארטור...
אנושי - וחלש!

איש
איש
מקהלה
מקהלה

ואז פתאום התחילה לרעוד האדמה
פתאום בתוך השער התפרץ צבא
ושם בראש הגדוד נלחם הוא ומסתער
בא לאנסלוט לשחרר גוֹוֹנִיבִיר
תחי המלכה!
אתה רואה, ארטור? אתה רואה את
לנסלוט הטוב שלה הורג את אביר
הטובים? השולחו שלה נשבר, ארטור!

מקהלה
לנס
מקהלה

עשרות או יותר נהרגו בתצר
על ידי לאנס האדיר כשהציל את גוֹוֹנִיבִיר
איזה פשלוז אתה, ארטור! איך יכולת
להאמין שתצליח בלי להיות אכזרי פמוניו

מקהלה
מקהלה

בו פיוט של השמר, עוד דבר נאבד
בתצר מלא ארום, בא הסוף של החלום
גוֹוֹנִיבִיר (4x)

מקהלה